

Вісник

4

З Різдвом Христовим!

482013319200151

Тираж 40005

3 січня 2019 року.

№1/1703

Обласна газета.

Виходить щочетверга.

Рекомендована ціна —

5,00 грн.

сенсація!

Леонід ЯКОВИШИН

у 2019 році ПІДВИЩУЄ орендну плату за пай з 18 до 20 відсотків!

Леонід Яковишин. Фото Сніжани БОЖОК

Леонід ЯКОВИШИН — найстарший і найдосвідченіший аграрій Чернігівської області. Герой України. Вже два роки його ТОВ «Земля і воля» виплачує на пай 18 відсотків.

Ніхто й близько стільки не дає. Хоча можуть і повинні, вважає Леонід Григорович. Про це і говорили. Також про ліси і корупцію.

Ольга МАКУХА

продовження стор. 7

найцікавіше у «Віснику»

Кирзяки досі в ходу,
а онучі — так собі

стор. 4

стор. 8

Гороскоп-2019

Православний календар
на рік

стор. 9

Ставив гарячу праску на живіт,
відбирав брильянти.
Тепер судять у Мені

стор. 14

Чистимо сніг

стор. 16

Погода	4, п'ятниця	5, субота	6, неділя	7, понеділок	8, вівторок	9, середа	10, четвер
Січень	вночі -6 вдень -8	вночі -9 вдень -10	вночі -8 вдень -14	вночі -2 вдень -14	вночі +1 вдень -3	вночі 0 вдень 0	вночі +1 вдень 0

сенсація!

Леонід Яковишин у 2019 році підвищує орендну плату за пай з 18 до 20 відсотків!

Закінчення.
Початок стор. 1

1 «Ми сьогодні в середньому платимо 175 доларів за гектар оренди»

— У Чернігівській області платять на пай в середньому 8,1 відсотка, звітує департамент аграрного розвитку. Ваші 18 та чийсь три-чотири приплюсували, поділили, от і вийшла справна цифра. Хтось п'ять дає, хтось шість відсотків, а хтось і ще менше. Розповідає: подождіть, люди, кращого майбутнього. Ви не шкодуєте, що з минулого року почали платити значно більше за інших?

— Мене трошки коробить ваше запитання. Ви б запитали — чому ви це зробили?

Я в житті ні про що не шкодую. У 2020 році у червні буде 50 років, як я керую цим колективом. 50-річчя моєї роботи. Мені ж треба буде зібрати людей, дивитися їм в очі. Відповісти на запитання самому собі: Яковишин, що ти зробив таке виняткове, найкраще серед всіх інших? Це основа основ. Я давно підняв би орендну плату, але не мав такої фінансової можливості. Для мене люди — найдорожче, що я маю у господарстві.

— А про які суми йдеться?

— 108,5 мільйона гривень нараховано орендної плати. І за минулий рік було стільки ж. Державі віддали з цієї суми податку 19,1 мільйона гривень. 1,6 мільйона — військовий збір. Людям роздали 87,5 мільйона. 90 відсотків — готівкою на руки. Решту перерахували на картки.

— Могли б роздати всього 30 мільйонів. І всі були б задоволені. А ви переплатили.

— Нічого подібного. Це ми віддали лише частину. Вони повинні отримувати ще більше. Тому що ми сьогодні в середньому платимо 175 доларів за гектар оренди.

— А де межа? Люди скажуть, ми 500 доларів за гектар хочемо.

— В Америці законом встановлена нижня межа оренди 100 доларів, верхня — 400 доларів. У штаті Айова — 400 доларів. У Техасі — 100 доларів.

— У Чернігівській області як треба? Якби ви писали закон, скільки б встановили?

— У нас закон як дишло. Нас це не стосується. У нас записано в законі — до 12 відсотків орендна плата за землю. Якщо ми платимо тут, на Бобровиччині, 18, то в Київській області, в Яготинському районі, де у нас є тисяча гектарів, — 20 відсотків. Такого ніде в Україні немає. Сусіди там з ума сходять.

То ми, якщо виросте добрий врожай і все буде нормально, цю цифру округлимо. У цілому по господарству до 20 відсотків. У 2019 році. Не може бути там 20, а там 18.

Треба враховувати і той факт, що держава і наші чиновники не сьогодні-завтра можуть пустити землю як товар, скасувати мораторій на продаж сільгоспземель.

Вони сьогодні вже б його відмінили. Але не готові десятки законів, необхідних для обігу землі. З 2015 року Міністерство аграрного розвитку працює над ними, та все ніяк.

2 «В усьому світі землі сільгосппризначення купує держава»

— Що хорошого в тому, що мораторій не відмінюють, а що поганого?

— Продаж землі можна вітати, якщо це організовано так, як зробили, приміром, у Білгородській області Росії. Постановою обласної думи. Вони викупили 62 відсотки всіх земельних паїв. Держава викупила. І ця тенденція йде у всьому світі — землі сільськогосподарського призначення викупує держава. А не всілякі холдинги та олігархи, шизофреніки й придурки.

— Так ви ж теж олігарх і холдинг.

— Ні. У нас великий колгосп. 32 тисячі гектарів землі. Понад сім тисяч пайовиків.

У Америці 61 відсоток державної власності на землю. 91 відсоток права державної власності на землю в Англії. В Ізраїлі — 92. Німеччина — 59, Франція — 61 відсоток сільгоспземель у власності держави.

Колись і ми прийдемо до цього. Я в сільському господарстві розбираюся.

— Кажали, 18 відсотків Леонід Григорович увів з перестороги до мораторію. Високий процент гарантії, що пайовики не заберуть землю з «Землі і волі».

— Ми уклали нові контракти з людьми. На 20 років. У минулому році.

3 «Жадність. Це саме страшне і порочне явище. Вкрасти, забрати, перерахувати в офшори»

— Після того, як стало відомо, що ви платите 18 відсотків, чому ніхто не підтримав в області, не став платити стільки ж або більше? Натомість вони розказують, що це нереально. Чому?

— Жадність. Наших керівників. Це саме страшне і порочне явище. Жадність. Власні потреби. Вкрасти, забрати, перерахувати в офшори. Оце те, чим живуть сьогодні наші великі правителі і більшість бізнесменів. Я давно над цим думаю. От скільки людині треба? Сім обідів не з'їсти. І десять машин не треба. А виявляється, що є колекції машин, колекції квартир. Колекції! Житло в Іспанії, на Майорці. Бо не мають куди дівати кошти.

— У Чернігівській області є такі? А такі, що могли б платити 18 відсотків?

— Звичайно, є. Аякже.

— Скільки їх? П'ять, сім?

— Про що ви балакаєте? Чому Куліч перший не платить? Його запитав журналіст, що як він був головою ОДА: «Як ви ставитесь до того, що Яковишин підняв орендну плату?» А він відповідає: «Це не ринкові відносини». Що це за пояснення?

При чому тут ринкові відносини? Це йде оплата за землю приватній особі. Ми хоч дещо платимо. А вони хочуть за безцінь. Всі, хто господарює на землі, повинні платити. А не вмійш господарювати — зійди з дороги.

— А керувати не вмійш — злязь.

— Зійди з дороги. І не розповідай, що це утопія. Значить, ти не можеш з цієї землі нічого взяти.

Мені докоряли: Яковишин займається монокультурою, кукурудзою. Це так говорили ті, кого я називаю придурками.

Наука пішла дуже далеко. Чому в нас зростає врожайність кожен рік? Чому родючість ґрунтів не знижується, а покращується?

Тому що ми проводимо агрохімічний аналіз кожного року. Ми відійшли від поверхневого обробітку. Є такі, що землю подерли боронами і сіють, ідіоти. Вся маса, яка росте, повинна бути подрібнена і заорана на глибину орного шару. Є 30 сантиметрів? Значить, 30 сантиметрів ми оремо. Це дає мені можливість кожного року отримувати 7-8 тонн органіки. І це велике нагромадження вологі.

Ми ще далі йдемо. Закупили нові механізми. Зараз поясню, навіщо вони. Так от, ми оремо на 28-30 сантиметрів. Виникає «підшоша». Там зменшується постачання води, аерація. То ці нові механізми ще на 20 сантиметрів углиб зрихлюють «підшошу». Раз у чотири роки. Тому що кукурудза скільки росте вгору, то стільки ж корінці досягають униз.

Квітень-травень засушило — а чхати на те, що засушило. Кукурудза бере вологу з орного шару. Розвивається, росте, буває, як дівочка в 17 лет.

— Отже, підведемо підсумок: Яковишин два роки платить 18 відсотків, прекрасно себе почуває і збирається платити 20 відсотків. І закликає інших — не бути жадібними, а ділитися з людьми.

— Треба любити своїх людей. Як батьки люблять дітей. Вони здали в оренду землю. Повинні отримувати достойну оплату.

— Це ж не тільки в агробізнесі повинно бути? — Скрізь.

4 «Тринадцята зарплата буде для всіх 1270 працівників»

— У цьому році ми виплатимо тринадцяту зарплату для всіх працівників, а їх 1270. Вона буде незвична — найбільша за всі роки існування господарства. Найменшу преміальну оплату отримує, наприклад, прибиральниця чи, там, посудомийка — не менше десяти тисяч гривень.

Мінімальна зарплата у «Землі і волі» — п'ять тисяч гривень. З 1 січня 2019 року буде шість тисяч. Менше ніхто не має права получати. Шість тисяч гривень.

А як може бути інакше?

5 «Мільйон доларів — не мета. А засіб для втілення намірів»

— Колишнього, це у минулому столітті, — але ж люди все пам'ятають — ви виступали у Бобровиці перед редакторами районних газет. І сказали: моя мета — задекларувати особистий річний дохід у сумі мільйон доларів. Чи ви цієї мети досягли? І яке зараз у вас прагнення?

— Мій особистий дохід? Як Яковишина? Чи дохід господарства? Я сьогодні міг би забрати з господарства приблизно 27 мільйонів доларів.

Моя мета і тоді, і сьогодні — досягти тисячі доларів чистого прибутку з гектара.

6 «Колишні колгоспні ліси повинні бути передані громадам»

— Є ще одна дражлива тема. У вересні всі заходилися ділити облагоролі. І є інформація, що ви підготували дуже гостру статтю, де розповіли, що треба робити з лісом, як розпорядитися. «І якщо до мене не прислухаються, — йшлося там, за точність цитати не ручаюся, — то буде стояти колонна техніки під обласною радою». Надрукували цю статтю, але тираж не вийшов з друкарні, був знищений. А розміщена була в «Чернігівщині» інша стаття, з м'якішими формулюваннями, іншого авторства.

— Ця стаття не знищена. Так і лежить той випуск газети. І він буде випущений після Нового року. Просто відтермінували. Та стаття вийде. Що прийняла обласна рада? Нічого. Вирішили дерибанити далі. Сто відсотків лісів, створених колгоспами, повинні бути передані громадам на місцях. Це колгоспні ліси. Колгоспні! І вони не мають права їх забирати.

— Чому, на вашу думку, рішення, яке здається логічним і правильним, не проходить у нашій обласній раді?

— Тому що є корупціонери там. До корита приклеєні.

Ігор Вдовенко — голова облради, і він за це персонально відповідальний. Він приїхав

сюди, до мене, щоб переговорити. Я кажу: давайте балакати не тут, а будемо балакати там. Але він від цього уходить.

Після Нового року ми займаємося цим питанням. Божок очолює всі ці рухи, проти передачі лісів громадам.

— Чи його це рівень — розповідати облраді, що робити з лісами? Чи не час цьому покласти край?

— Він там теж є, у тій статті.

— Але ж вона не вийшла. Хто вплинув на вас?

— Вдовенко сказав, що ми всі зустрінемося і приймемо правильне рішення. Та ніхто не хоче зустрітися, ніхто рішення не хоче приймати. Вони порушили те, що пообіцяли. Не хочуть відмовлятися від кормушки. Ні Вдовенко, ні Божок, ні Аверьянов. І Куліч у їхньому числі.

Ліси повинні бути повернуті, і будуть повернуті. Я по цьому питанні був у начальника міліції, в СБУ і у прокурора. Казав, як будемо приймати міри, щоб ви не втручалися. Ми їх як заблокуємо — прийде час — то у туалет не випустимо.

У людини є 25 тисяч гектарів землі. Йди, займайся. Ти чого зайнявся корупцією?

24 Тисячі — за оренду паю

Валентина Дементьєва отримала гроші

У селищі Мирному Бобровицького району перед касою вже нема людського натовпу. 18 відсотків отримали майже всі пайовики. Валентина ДЕМЕНТЬЄВА припізналася. У неї два паї по сім гектарів, її і чоловіка. Пропрацювала у господарстві 32 роки. Отримує по 24 тисячі 35 гривень за один пай. Плюс по тонні кукурудзи і по 300 кілограмів пшениці. З господарства виділяють машину, трактор, щоб розвезти зерно по домівках.

— Що тут робилося, як почалися виплати, — каже Валентина Володимирівна. — Скільки людей, машин!

Гроші привозять у супроводі трьох озброєних охоронців. Люди знають про виплати заздалегідь, повідомляють дітям у Київ чи інше місто — вже ж хто де живе, — пора їхати, провідати батьків. Тож гроші не залежуються.

— У нас студенти. На них витрачаємо, — розповідають Тетяна ПІНЧУК та Ольга КУР'ЯН з Мирного.

— Я подзвонила дочці — та приїхала, підгрєбла живенько, — сміється Антоніна БУРЯК з Ярославки. — Нам платять 16 тисяч 900 гривень на пай, бо розміри менші, ніж у Мирному. Правнук вчиться у Різі, гроші не завадять. А собі я купила сапоги дорого і плаття красиве.

7 Про особисте

— Гордон, коли говорив з Коломойським, запитав його: він хоче, щоб бізнес залишився у сім'ї, чи не хоче, щоб родичі цим займалися? Коломойський відповів, що дітям такої долі не бажає. А ви що скажете?

— Я про це не думав. Мені 79. Я ще потяну.

— Кажуть, ви пообіцяли: «До 96 років буду працювати сам, мені ніхто не потрібен».

— А тоді піду в навколосвітню подорож на два роки.

Розмовляла Ольга МАКУХА
Фото Сніжани БОЖОК